

Chambre des Représentants

SESSION 1956-1957.

9 AVRIL 1957.

PROPOSITION DE LOI

tendant à une répartition plus équitable des charges patronales de la sécurité sociale et à la résorption du chômage.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'actuel régime de sécurité sociale fut élaboré sans participation des représentants des petites et moyennes entreprises.

Il ne tient pas compte de leurs caractères et de leurs difficultés particulières.

Ce régime fut considéré par ses auteurs eux-mêmes comme provisoire.

Après plus de dix ans d'expérience, une réforme profonde s'impose. Mais une telle réforme demandera beaucoup de temps.

Il faut en attendant, prendre immédiatement des mesures provisoires qui, d'une part, allègeront le fardeau qui pèse sur les petites et moyennes entreprises et, d'autre part, entraîneront une résorption du chômage.

Notre proposition n'a pas pour but d'établir un régime de faveur pour les petites et moyennes entreprises, mais simplement de venir à un allègement légitime de leurs charges.

L'incidence des salaires dans les petites et moyennes entreprises est beaucoup plus lourde que dans les grandes entreprises.

Le salaire sera de moins en moins un critère valable de répartition des charges. Le déséquilibre des charges se reflète notamment dans le pourcentage élevé des petites et moyennes entreprises en retard de cotisations et dans la diminution du nombre de travailleurs occupés dans ces entreprises.

Les réformes internes, la rationalisation et l'accroissement de la productivité, méthodes d'ailleurs moins adaptables aux petites et moyennes entreprises qu'aux grandes affaires, ne peuvent suffire pour résoudre le problème.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1956-1957.

9 APRIL 1957.

WETSVOORSTEL

tot billijker verdeling van de werkgeverslasten in de maatschappelijke zekerheid en tot beperking van de werkloosheid.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het huidige regime der maatschappelijke zekerheid werd uitgewerkt zonder de deelneming van de vertegenwoordigers der kleine en middelgrote ondernemingen.

Daarin wordt geen rekening gehouden met hun bijzondere kenmerken en moeilijkheden.

Bedoelde regeling werd door de indieners zelf als voorlopig beschouwd.

Na een ervaring van meer dan tien jaren is een grondige hervorming vereist. Deze zou echter veel tijd vergen.

In afwachting dienen onverwijld voorlopige maatregelen te worden genomen die, eensdeels, de last die op de kleine en middelgrote ondernemingen drukt zullen verlichten en, anderdeels, een vermindering van de werkloosheid ten gevolge zullen hebben.

Ons voorstel strekt er niet toe, een gunstregeling voor de kleine en middelgrote ondernemingen in te voeren, maar eenvoudig te komen tot een billijke verlichting van hun lasten.

In de kleine en middelgrote ondernemingen is de terugslag van de lonen veel aanzienlijker dan in de grote bedrijven.

Het loon zal steeds minder een geldig criterium zijn voor de verdeling van de lasten. Het gebrek aan evenwicht tussen de lasten komt o. m. tot uiting in het aanzienlijk percentage kleine en middelgrote ondernemingen die hun bijdrage niet tijdig hebben betaald en in de vermindering van het aantal in deze bedrijven tewerkgestelde arbeiders.

Interne hervormingen, zoals rationalisering en opvoering van de produktiviteit, methoden die trouwens minder geschikt zijn voor de kleine en middelgrote bedrijven dan voor de grote ondernemingen volstaan niet om dit vraagstuk op te lossen.

Il faut par un dégrèvement de charges rétablir plus de justice, ce qui entraînerait des possibilités de réduction du prix des marchandises les plus essentielles tels les produits alimentaires qui, pour la plus grande partie, sont produits ou vendus par les petites et moyennes entreprises.

La réforme proposée serait donc intéressante pour la masse des consommateurs ainsi que pour de nombreux salariés et appointés qui trouvent dans les petites et moyennes entreprises des occupations adaptées à leurs capacités physiques et intellectuelles qu'ils ne trouveraient pas ailleurs.

De ces éléments il résulte que non seulement la justice distributive, mais encore des considérations économiques et sociales exigent un allègement de la charge patronale à la sécurité sociale.

Si l'on doit attendre une réforme fondamentale de tout le régime, il sera trop tard pour beaucoup de petites et moyennes entreprises.

Nous proposons dès lors un dégrèvement pour les entreprises n'occupant pas plus de 5 travailleurs. Ce sont ces entreprises qui pâtissent le plus de la charge financière et des obligations administratives multiples qu'impose le régime de la Sécurité Sociale. C'est à leur sort que l'intérêt général commande d'apporter le premier soulagement.

Ce dégrèvement porterait sur la cotisation patronale relative aux premiers 6.000 francs de salaire ou d'appointement, soit en fait sur la charge relative à l'occupation du premier travailleur.

Cette mesure constituerait un puissant stimulant à l'emploi; elle contribuerait à résorber le chômage surtout pour de nombreux travailleurs qui ne sont pas aptes à trouver du travail dans les grandes entreprises.

Il va sans dire que les salariés pour lesquels les employeurs ne verseront plus les cotisations, continueront à bénéficier de tous les avantages sociaux.

Nous prévoyons, enfin, vu le caractère forcément provisoire de la mesure, d'en faire une expérience portant sur une période de deux ans, au terme de laquelle le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale sera tenu de faire rapport au Parlement. Nous pensons qu'il en résultera un enseignement précieux.

Er moet meer rechtvaardigheid worden tot stand gebracht door verlichting van de lasten, waardoor het mogelijk zou zijn de prijzen te doen dalen van de belangrijkste koopwaren zoals levensmiddelen, die meestal door kleine en middelgrote bedrijven worden geproduceerd of verkocht.

De voorgestelde hervorming zou dus van belang zijn voor de massa der verbruikers, alsmede voor de talrijke loon- en weddetrekkenden die in de kleine en middelgrote ondernemingen een bezigheid vinden die past bij hun fysieke en intellectuele bekwaamheid en die zij elders niet kunnen vinden.

Uit deze gegevens blijkt dat een verlichting van de werkgeverslasten voor de maatschappelijke zekerheid niet alleen wegens de verdelende rechtvaardigheid, maar ook om economische en sociale redenen, verantwoord is.

Indien men op een grondige hervorming van de gehele regeling moet wachten, zal het voor tal van kleine en middelgrote bedrijven te laat zijn.

Wij stellen derhalve een verlichting voor ten voordele van de ondernemingen waar niet meer dan 5 arbeiders tewerkgesteld zijn. Deze ondernemingen juist hebben het zwaarst te lijden onder de financiële last en de administratieve formaliteiten, opgelegd door het stelsel van de Maatschappelijke Zekerheid. In het algemeen belang moet in hun toestand eerst en vooral verlichting worden gebracht.

Deze vermindering zou gelden voor de werkgeversbijdrage op de eerste 6.000 frank loon of wedde, feitelijk dus de last die weegt op de tewerkstelling van de eerste arbeider.

Deze maatregel zou een krachtige stimulans zijn voor de aanwerving; hij zou ertoe bijdragen de werkloosheid te doen verminderen, vooral voor de talrijke arbeiders die in de grote ondernemingen geen werk kunnen vinden.

Het spreekt vanzelf dat de lonen waarvoor de werkgevers de bijdragen niet meer zullen betalen, verder van alle sociale voordelen blijven genieten.

Ten slotte stellen wij voor, gezien het onvermijdelijk voorlopig karakter van de maatregel, een proefneming te doen gedurende een tijdperk van twee jaar, na afloop waarvan de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg verslag aan het Parlement zal moeten uitbrengen. Naar onze mening zal hieruit een kostbare les kunnen getrokken worden.

A. SAINT-REMY.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Il est inséré dans l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, concernant la sécurité sociale des travailleurs, un article 3bis libellé comme suit :

« Pour le calcul de sa cotisation, chaque employeur qui, au cours d'un même trimestre, n'a pas occupé simultanément plus de 5 travailleurs, peut appliquer un abattement trimestriel de 18.000 francs sur les salaires ou appointements qu'il paie.

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

In de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wordt een artikel 3bis ingevoegd, dat luidt als volgt :

« Voor de berekening van zijn bijdrage mag iedere werkgever die tijdens een zelfde trimester niet meer dan 5 arbeiders tegelijk in dienst had een aftrek van 18.000 frank per trimester toepassen op de lonen of wedden die hij uitbetaalt.

Art. 2.

A l'expiration d'une période de deux ans, qui prendra cours à dater de l'entrée en vigueur de la présente loi, le Ministre du Travail et de la Prévoyance Sociale fera rapport au Parlement sur les résultats de l'application de la loi, notamment quant à son incidence sur la résorption du chômage.

Art. 3.

La présente loi entrera en vigueur à partir de la première période trimestrielle qui suivra la date de sa publication au *Moniteur Belge*.

Art. 2.

Na het verstrijken van een tijdperk van twee jaar, dat ingaat bij de inwerkingtreding van deze wet, zal de Minister van Arbeid en Sociale Voorzorg aan het Parlement verslag uitbrengen over de resultaten van de toepassing van de wet, namelijk wat haar terugslag op de inkrimping van de werkloosheid betreft.

Art. 3.

Deze wet treedt in werking met ingang van de eerste driemaandelijkse periode na de datum waarop ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

A. SAINT-REMY,
E. CHARPENTIER,
P. BECKMAN,
A. DE CLERCK,
M. JACQUES,
A. DE NOLF.
